

Vlaams
Parlement

ingediend op **928** (2016-2017) – Nr. 3
14 december 2016 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Koen Van den Heuvel

over het ontwerp van decreet

houdende diverse fiscale bepalingen

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting:

Voorzitter: Paul Van Miert.

Vaste leden:

Paul Cordy, Matthias Diependaele, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Jan Peumans, Paul Van Miert;
Jenne De Potter, Katrien Schryvers, Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;
Jan Bertels, Joris Vandenbroucke;
Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Annick De Ridder, Andries Gryffroy, Peter Persyn, Axel Ronse, Kris Van Dijck;
Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, Katrien Partyka;
Rik Daems, Marino Keulen;
Michèle Hostekint, Güler Turan;
Wouter Vanbesien.

Documenten in het dossier:

- 928** (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door de minister	4
1.1. Verduidelijking van de bepalingen in het programmadecreet 2016 met betrekking tot pandwissel of hypotheekruil	4
1.2. Vermijden van dubbel fiscaal voordeel op Vlaams en federaal niveau	4
1.3. Bepalingen inzake rulings	5
1.4. Bepalingen over de kilometerheffing voor vrachtwagens	5
1.5. Decentralisering krotbelasting	6
1.6. Erfbelasting bij gift levensverzekeringsspolis.....	8
1.7. Technische en legistieke aanpassingen erfbelasting	9
1.8. Technische aanpassingen registratiebelasting	9
2. Toelichting bij de amendementen.....	10
3. Bespreking	12
3.1. Tussenkoms van Björn Rzoska.....	12
3.2. Tussenkoms van Jan Bertels.....	12
3.3. Tussenkoms van Jos Lantmeeters	13
3.4. Tussenkoms van Koen Van den Heuvel	14
3.5. Antwoord van de minister	14
3.6. Antwoord van Willem-Frederik Schiltz, namens de indieners van de amendementen	14
3.7. Discussie over de fiscale regularisatie.....	15
4. Stemming	16
Gebruikte afkortingen	17
Tekst aangenomen door de commissie.....	18

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak dit ontwerp van decreet op haar vergaderingen van 13 en 14 december 2016.

1. Toelichting door de minister

Vlaams minister *Bart Tommelein* zegt dat een groot deel van de diverse fiscale bepalingen die dit ontwerp regelt, vrij technische wijzigingen zijn.

1.1. Verduidelijking van de bepalingen in het programmadecreet 2016 met betrekking tot pandwissel of hypotheekruil

Het eerste deel bevat een aantal reparaties naar aanleiding van opmerkingen die de FOD Financiën heeft gemaakt op de teksten bij het programmadecreet 2016.

Een van de problemen die de regering oploste met dat programmadecreet, was het probleem van de pandwissel of hypotheekruil na de zesde staatshervorming. Er werd toen een vangnet ingevoerd, zodat burgers die een pandwissel doorvoerden vanaf 2016, hun woonbonus niet zouden verliezen louter ten gevolge van de zesde staatshervorming. De toepassingsvoorwaarden bleken evenwel niet altijd even duidelijk voor de FOD Financiën. Die vroeg met name te verduidelijken hoe moest worden vastgesteld dat de aflossingen voor de eerste woning ingevolge de hypotheekruil betrekking hebben op de nieuwe woning. Zo staat bijvoorbeeld in de huidige wettekst niet expliciet vermeld dat de hypothecaire inschrijving wordt overgedragen op de nieuwe woning, maar bleek dit enkel uit de memorie. Daarom worden deze voorwaarden nu duidelijker opgesomd.

De tweede voorwaarde stelt dat men tot op het moment van de vervreemding, in de eerste woning moet blijven wonen. Dit was ingegeven door de bekommernis dat de fictie van de hypotheekruil enkel kon bestendigd worden voor woningen die daarvoor ook onder het regime van de woonbonus vielen en dus niet voor woningen die voordien onder een federaal belastingregime vielen voor niet-eigen woningen. Ook hier zorgt de zesde staatshervorming dus alweer voor een ongewilde complexiteit. Dit wordt door de Woonraad en enkele rechtsgeleerden als een verstrenging ervaren in plaats van een verduidelijking. Dat was uiteraard niet de bedoeling van het ontwerp. Zelfs de FOD Financiën komt hier in zijn nieuw advies voorzichtig op terug. De regering staat open voor suggesties tot aanpassing indien dit als wenselijk wordt ervaren door het parlement.

1.2. Vermijden van dubbel fiscaal voordeel op Vlaams en federaal niveau

Een aantal andere aanpassingen betreffen onder meer het vermijden van een ongewild dubbel fiscaal voordeel op Vlaams en federaal niveau voor dezelfde uitgaven. In de oorspronkelijke tekst werd dit meestal al afgedekt. Voor de specifieke situatie van bijvoorbeeld zorgwonen, wees men erop dat er mogelijk misschien toch een cumul zou kunnen plaatsvinden. Om alle twijfel daaromtrent te vermijden, werden de regels dienaangaande nog eens scherpgesteld om elke cumul uit te sluiten voor dezelfde uitgaven.

Eenzelfde probleem in verband met een mogelijk dubbel fiscaal voordeel voor de premies levensverzekering, werd ook aangepakt. Het gaat hierbij om zeer punctuele of specifieke situaties.

Daarnaast gebruiken verzekeringsmaatschappijen voor de begunstigingsclausule meestal de letterlijke tekst die gold bij het langetermijnsparen. Die tekst wordt daarom in overeenstemming gebracht.

Indien een belastingplichtige twee leningen heeft lopen voor dezelfde woning, dan mag hij niet van een dubbel fiscaal voordeel genieten. Hij moet dan bepalen voor

welk fiscaal regime hij kiest. Eens gekozen, is de keuze definitief en onherroepelijk. Er werd op gewezen dat de huidige wettekst er teveel van uitgaat dat de aflossingen van de leningen elkaar overlappen. Men wees er echter op dat dit niet noodzakelijk het geval is: indien men in hetzelfde inkomensjaar eerst de laatste afbetalingen voor zijn oudste lening betaalt, om in de maanden nadien een nieuwe lening af te sluiten, dan zullen de aflossingen elkaar niet overlappen. Toch gaat het om uitgaven die onder een verschillend regime van woonfiscaliteit kunnen vallen en dan moet er gekozen worden. Ook dit wordt verduidelijkt.

1.3. Bepalingen inzake rulings

Naar aanleiding van het dossier LuxLeaks bleek dat enkele multinationals volop gebruikmaken van de verschillende belastingregimes van de EU-lidstaten om aan fiscale optimalisatie te doen. De EU heeft hierop besloten om de bestaande EU-richtlijnen inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen uit te breiden naar rulings die worden afgeleverd voor rechtspersonen door de belastingadministratie in verschillende lidstaten. Rulings met grensoverschrijdende aspecten die worden afgeleverd vanaf 2017, moeten verplicht worden uitgewisseld tussen de lidstaten zodat deze multinationals hun winst niet meer fictief kunnen laten eroderen. Ook rulings die werden afgeleverd in de periode 2012-2016 moeten worden uitgewisseld, voor zover er een belang van minstens 40 miljoen euro mee gemoeid is.

In deze tijden van brexit is het dus nuttig om ook de goede initiatieven van de Europese Unie nog eens in de verf te zetten. Tussen EU-lidstaten bestaat dus de meest verregaande vorm van het delen van fiscale informatie, wat de strijd tegen belastingontwijking en belastingfraude enkel ten goede kan komen. Voor de Vlaamse fiscale bevoegdheden worden doorgaans enkel rulings gevraagd over successierechten. Doorgaans betreffen deze natuurlijke personen, slechts zelden rechtspersonen. Het is niet uitgesloten dat daar grensoverschrijdende aspecten tussen zitten, al komt dit niet zo vaak voor.

1.4. Bepalingen over de kilometerheffing voor vrachtwagens

Vervolgens overloopt de minister de technische reparaties aan de kilometerheffing voor vrachtwagens, te beginnen met de afrondingsregel na indexatie. Wie de huidige tarieven op de website van Viapass bekijkt, zal zien dat de tarieven gaan tot op een tiende van de eurocent. De huidige afrondingsregel na indexatie is voor interpretatie vatbaar. Naargelang de lezing wordt afgerond tot op de eurocent, tot op één decimaal na de komma of tot drie decimalen na de komma. Om dit te vermijden wordt duidelijk gesteld dat wordt afgerond tot op één decimaal na de komma van de eurocent, zoals ook vandaag het geval is.

Tweede punt is een duidelijke regeling voor elektrische voertuigen in de kilometerheffing. Voor sommigen moest een elektrisch voertuig worden ingeschaald als een EEV of Environmentally Enhanced Vehicle. Dit is echter geen goede weergave van de realiteit, aangezien EEV zich milieukundig tussen Euro 5 en Euro 6 bevindt. In de tariefstructuur van de kilometerheffing is EEV daarom gelijkgesteld met Euro 5, niet met Euro 6. Voortaan wordt duidelijk bepaald dat elektrische voertuigen worden gelijkgesteld met de meest milieuvriendelijke emissienorm (momenteel Euro 6).

Derde punt is het wettelijk vermoeden bij het ontbreken van de Euronorm in de federale databank met voertuiggegevens DIV. Indien de Euronorm van de vrachtwagen niet bekend was, werd er juridisch van uitgegaan dat het om de meest vervuulende Euronorm 0 ging. Euronorm 0 wil zeggen dat de vrachtwagen gebouwd is in de periode 1988-1992, dus zeer vervuילend is en dus ook zwaar getaxeerd wordt. In de praktijk bleek echter dat ook van vrij recente vrachtwagens soms de Euronorm ontbrak bij de DIV. Om dit te remediëren werd op het terrein de leeftijd

van de vrachtwagen gebruikt om de Euronorm af te leiden, zodat de chauffeurs niet onterecht gepenaliseerd werden. Dit systeem wordt nu wettelijk verankerd.

Tot slot wordt de administratieve geldboete van de kilometerheffing ingekohierd door VLABEL. Zij wordt dus niet op dezelfde wijze geïnd als de onderliggende belasting, waarvan de inning is uitbesteed aan de service providers (momenteel Satellic en Axxès). Dat wordt nog eens verduidelijkt in enkele artikelen.

1.5. Decentralisering krotbelasting

De volgende bepalingen betreffen de decentralisering van de krotbelasting. In Vlaanderen worden jaarlijks zo'n 3500 woningen als krot geïnclassificeerd en belast. Momenteel bestaat er een gewestelijke krotbelasting voor heel Vlaanderen, maar daarnaast werden deze woningen ook vaak op gemeentelijk niveau nog eens belast. Dat leidde dus vaak tot een dubbele heffing, en de bedragen waren niet min: de gewestelijke heffing bedroeg na twee jaar op de inventaris al gauw 1980 euro, maar indien de woning al langer op de lijst stond van verwaarloosde, onbewoonbare of ongeschikte woningen, dan kon het bedrag nog hoger oplopen. De gemeenten hanteerden daarnaast hun eigen tarieven.

Het is uiteraard de bedoeling dat onveilige of ongezonde woningen uit het straatbeeld verdwijnen. Toch kan het niet dat burgers tweemaal voor hetzelfde belast worden. Een dubbele belasting is onrechtvaardig en moet vermeden worden. De Vlaamse Regering geeft nu uitvoering aan het regeerakkoord en schaft deze dubbele belasting af. De gemeenten krijgen een grotere verantwoordelijkheid in het lokaal woonbeleid. Zij zijn immers het best geplaatst om de impact van aftakelende woningen op hun omgeving en hun inwoners te beoordelen.

Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de verwaarloosde woningen en de onbewoonbare of ongeschikte woningen. De verwaarlozing van woningen slaat op de buitengevel. Dit betreft zo'n 10 percent van de dossiers bij krotbelasting. Het kan gaan om afbrokkelende gevels met gevaar voor voetgangers, afbrekende dakgoten, gebroken ruiten, daken waarvan dakpannen wegzakken door een rot-tend dakgebinte, scheurende gevels enzovoort. De gemeenten zijn zelf in staat om het straatbeeld te bewaken en verwaarloosde woningen eenvoudig te detecteren. Het onderdeel verwaarlozing wordt bijgevolg volledig gedecentraliseerd naar de gemeenten. De gewestelijke heffing op verwaarloosde woningen wordt stopgezet.

De onbewoonbare of ongeschikte woningen betreffen eerder de binnenkant van de woningen. Dit gaat over 90 percent van de dossiers bij krotbelasting. Een onbewoonbare woning betreft een veiligheids- en/of gezondheidsrisico om erin te wonen. Het kan gaan om woningen die ernstig verzakt of aan het scheuren zijn; draagbalken die zijn aangetast of schimmel die welig tiert. Een woning wordt ongeschikt als zij 15 strafpunten verzamelt. Die kan men oplopen bij bijvoorbeeld vochtschade; het ontbreken van licht of het gebrek aan ventilatie van de woning; het ontbreken van elementaire zaken zoals stopcontacten, sanitair of verwarming; brandonveiligheid of gevaar op elektrocutie.

Een onderzoek naar onbewoonbaarheid of ongeschiktheid gebeurt vaak door een controleur van het agentschap Wonen. Soms doen de gemeenten dit ook zelf, of in onderlinge samenwerking. Omdat het vooral bij de kleinere gemeenten ontbreekt aan voldoende expertise of middelen om de onbewoonbaarheid of ongeschiktheid te beoordelen, zal het Vlaamse Gewest hier enkel nog optreden als de gemeente geen eigen heffing heeft. Ook hier wordt de dubbele heffing dus afgeschaft. Indien een gemeente geen eigen heffing onbewoonbaarheid of ongeschiktheid invoert, dan kan zij nog wel gemeentelijke opcentiemen instellen op de gewestelijke heffing onbewoonbaarheid of ongeschiktheid.

Een zestigtal gemeenten heeft momenteel een eigen heffing op ongeschiktheid of onbewoonbaarheid. Dit zijn meestal grotere gemeenten en steden, want samen zijn zij goed voor twee derde van het aantal geïnterpreteerde woningen. Zij zullen wel het minimumbedrag van het gewest moeten hanteren, zodat voldoende ontradend wordt opgetreden tegen verkrotting. Door de decentralisering krijgen de gemeenten dus een grotere rol in het lokaal woonbeleid, en de dubbele krotbelasting verdwijnt.

Tegelijkertijd geeft de Vlaamse Regering hiermee uitvoering aan een van de resultaten van het kerntakendebat van de Vlaamse overheid. Door het afschaffen van de dubbele heffing wordt ervoor gezorgd dat overheden geen dubbel werk doen, maar dat elk beleidsniveau doet wat het het best doet. Zo werken we samen aan een kleinere en efficiëntere overheid, stelt de minister. Hij onderstreept dat dit ontwerp van decreet de gemeenten geen enkele verplichting oplegt. Geen enkele gemeente wordt verplicht om een heffing verwaarlozing of onbewoonbaar en ongeschikt in te voeren. Het heeft immers weinig zin om gemeenten een grotere verantwoordelijkheid te geven en ze nadien te overladen met verplichtingen. Enkel indien een gemeente een heffing onbewoonbaar en ongeschikt invoert, moet ze een minimumbedrag respecteren.

De wettelijke wijzigingen inzake de krotbelasting betreffen enerzijds het programmadecreet 1996, voor wat betreft de inventarisbepalingen, anderzijds de Vlaamse Codex Fiscaliteit voor wat betreft de fiscale bepalingen. In het programmadecreet van 1996 wordt het hoofdstuk VIII vervangen. De inventaris van verwaarloosde gebouwen verdwijnt. Om het onderscheid met het gewestelijke niveau duidelijk te maken, wordt op gemeentelijk niveau gesproken over een register van verwaarloosde gebouwen. Voor onbewoonbare of ongeschikte woningen, blijft er wel een gewestelijke inventaris bestaan. De gemeenten ontvangen een uittreksel van de woningen die in de gewestelijke inventaris worden opgenomen.

In de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt de bestaande verkrottingsheffing beperkt tot een subsidiaire heffing op onbewoonbare of ongeschikte woningen. De gemeenten die een eigen heffing onbewoonbaar of ongeschikt wensen in te voeren, moeten als enige minimale voorwaarde wel een minimumtarief hanteren van 990 euro voor een woning en 500 euro voor een kamer. De verwijzingen naar verwaarlozing of naar gebouwen, moeten bijgevolg in meerdere artikelen worden verwijderd. De heffing onbewoonbaar of ongeschikt (voor bewoning) geldt immers enkel op woningen, niet op gebouwen.

Deze aanpassingen betreffen niet enkel het hoofdstuk verkrottingsheffing in de Vlaamse Codex Fiscaliteit, maar ook verschillende kruisverwijzingen naar de heffing of inventaris in de codex, bijvoorbeeld bij het renovatieabattement in de koopbelasting, bij de definitie van aanslagjaar of belastbaar tijdperk van de heffing, bij het vaststellen van het startpunt van de aanslagtermijn van de heffing, en bij de invordering van de belasting.

Het inventarisbeheer en het agentschap Wonen vallen onder de bevoegdheid van minister Homans. Gezien een aantal vragen heeft de minister daarover inlichtingen gewonnen, die hij toelicht. Eerste punt betreft de inventarissen. Een Vlaamse inventaris van verwaarloosde woningen wordt niet langer bijgehouden. Gemeenten die daarvoor kiezen kunnen een gemeentelijk register van verwaarloosde woningen en gebouwen bijhouden. In de huidige regelgeving is in een overdracht van gegevens met betrekking tot verwaarloosde woningen uit de gewestelijke inventaris naar de gemeenten voorzien. De gemeenten zullen dus verder kunnen werken op de gegevens die voor 2017 op gewestelijk niveau werden vastgesteld.

De inventaris ongeschiktheid/onbewoonbaarheid zal bijgehouden worden door Wonen Vlaanderen. Zowel in de bestaande als in de geplande regelgeving is in een

overdracht van gegevens uit de gewestelijke inventaris onbewoonbaar of ongeschikt naar de gemeenten voorzien.

Wat betreft vaststellingen inzake ongeschiktheid/onbewoonbaarheid zijn zowel gemeentelijke als gewestelijke woningcontroleurs bevoegd om conformiteitsonderzoeken uit te voeren. De gemeentelijke of gewestelijke heffing enerzijds en de vaststellingen onbewoonbaar of ongeschikt anderzijds, staan dus los van elkaar. De burgemeester die een woning ongeschikt of onbewoonbaar verklaart kan hierbij gebruikmaken van een vaststelling door een bevoegde controleur, ongeacht of dit een gemeentelijke of gewestelijke controleur is. Het is de inventarisatie op basis van het besluit onbewoonbaar of ongeschikt van de burgemeester, die uiteindelijk dient als basis voor ofwel een gemeentelijke ofwel een gewestelijke heffing.

De minister voor Wonen en Binnenlands Bestuur levert dus aanzienlijke inspanningen om de transitie zo soepel mogelijk te laten verlopen. Als de gemeenten geen initiatief nemen begin 2017, dan zal het gewest nog altijd kunnen optreden tegen ongeschikte of onbewoonbare woningen. De kwaliteit van het woningpatrimonium wordt dus verder bewaakt, verzekert de minister.

1.6. Erfbelasting bij gift levensverzekeringspolis

De volgende bepalingen gaan over de verzekeringsgift. Wanneer een verzekeringsmaatschappij bij een overlijden sommen uitbetaalt zoals voorzien in een levensverzekeringspolis, dan zijn de verkrijgers van dat kapitaal hierop erfbelasting verschuldigd. Het komt ook voor dat een dergelijke polis nog tijdens het leven geschonken wordt door de verzekeringnemer aan de begunstigde, vaak de zoon of dochter van de verzekeringnemer. De rechten als verzekeringnemer worden dan overgedragen aan het kind, maar de ouder blijft wel het verzekerd hoofd. Het kind krijgt de uitkering pas bij overlijden van dezelfde ouder.

Lange tijd werd aangenomen dat een dergelijke verzekeringsgift tot gevolg heeft dat bij de uitbetaling van het kapitaal de erfbelasting niet meer verschuldigd is. Dat werd althans afgeleid uit vroegere brieven van de FOD Financiën. Maar de Vlaamse Belastingdienst beoordeelt dit anders. De erfbelasting blijft verschuldigd op de uitbetaalde som bij overlijden, zelfs wanneer op de schenking van de polis door de verzekeringnemer aan de begunstigde de schenkbelasting werd betaald. De redenering is dat het geschonken voorwerp, dit is het contract met de rechten en de plichten van de verzekeringnemer, niet hetzelfde is als de uitkering bij het overlijden. Het voorwerp en de partijen bij deze transacties zijn niet dezelfde. Juridisch zou er dus geen sprake zijn van een dubbele belasting. Hoe dan ook wordt dit economisch gezien alleszins wel als een dubbele belasting ervaren.

Dit standpunt heeft heel wat reacties uitgelokt in de gespecialiseerde vakpers. Sommige auteurs zijn het niet eens met de zienswijze van VLABEL of zijn van mening dat het minstens om een dubbele belasting gaat. Om aan deze discussie en onzekerheid een einde te maken heeft de Vlaamse Regering een decretaale oplossing uitgewerkt. Het bedrag dat aan de erfbelasting wordt onderworpen bij het overlijden van het verzekerd hoofd zal worden verminderd met het bedrag waarop de schenkbelasting werd geheven op het ogenblik van de verzekeringsgift. De erfbelasting is met andere woorden slechts verschuldigd op het verschil tussen de uitkering bij overlijden en de waarde van de polis op het ogenblik van de schenking. Zo wordt een dubbele belasting vermeden en wordt een einde gemaakt aan een polemiek die nu al enkele maanden aansleept.

Deze oplossing roept hier en daar nog vragen op, waarvan de minister ondertussen op de hoogte is. De Vlaamse Regering heeft echter na grondige bespreking, niet alleen op een juridisch-technisch niveau, maar ook op basis van overwegingen van billijkheid en redelijkheid een compromis uitgewerkt dat naar zijn aanvoelen zeer

verdedigbaar is. Hij verwijst bijvoorbeeld naar een bijdrage in Fiscoloog die weliswaar kanttekeningen bij deze oplossing plaatst, maar toch terecht spreekt van een doorbraak.

De minister beseft dat deze fictiebepaling heel wat controverse uitlokt. Op termijn moet de bepaling uit de codex in globo bekeken worden. Men kan immers niet blijven repareren telkens zich een nieuwe controverse aandient. Hij stelt vast dat de meerderheidsfracties een amendement indienen om nog een ander probleem op te lossen, een oplossing die hij ook kan onderschrijven. Maar het blijven punctuele, weliswaar noodzakelijke, herstellingswerken. Met de administratie maakt hij afspraken om de fictiebepaling, die duidelijk niet meer aangepast is aan de huidige verzekeringsproducten en juridische constructies daarrond, grondig te herbekijken en te herwerken.

1.7. Technische en legistieke aanpassingen erfbelasting

Het voorliggende decreet houdende diverse fiscale bepalingen bevat ook nog een aantal kleine technische en legistieke aanpassingen in de erfbelasting.

Bij de opmaak van de Vlaamse Codex Fiscaliteit werd bij de overname van de bepaling uit het Wetboek Successierechten die bedingen ten behoeve van een derde aan erfbelasting kan onderwerpen, geopteerd voor een licht afwijkende formulering, waar het over bedingen in het voordeel van de langstlevende echtgenoot gaat. Die afwijking heeft voor enige ongerustheid gezorgd. Het was nochtans niet de bedoeling het toepassingsgebied van de zogenaamde fictiebepaling uit te breiden. Vandaar dat de regering dit met een aangepaste formulering meteen duidelijk maakt. Ook deze aanpassing vindt dus haar oorsprong in haar streven naar rechtszekerheid en duidelijkheid.

De formule voor de indexering van het bedrag van het forfaitair passief in de erfbelasting wordt verfijnd en afgestemd op andere bepalingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

De regering verduidelijkt ook het moment van de aanvang van de termijn voor het indienen van een aangifte van een onbeheerde nalatenschap. Deze vangt aan bij de aanstelling van de curator overeenkomstig de procedure van het Burgerlijk Wetboek. De minister verwijst in dat verband ook naar een vraag om uitleg van Jos Lantmeeters in de commissie in verband met de verplichtingen van een curator van een onbeheerde nalatenschap (*Vragen om uitleg* Vl.Parl. 2014-15, nr. 1415).

1.8. Technische aanpassingen registratiebelasting

Ook in de registratiebelasting worden nog enkele kleine storende bugs in de regelgeving weggewerkt.

Bij opeenvolgende schenkingen van onroerende goederen, met een tussenperiode van minder dan drie jaar, wordt het zogenaamde progressievoorbehoud toegepast. De regering verduidelijkt nu dat dit vanzelfsprekend niet geldt voor onroerende activa die deel uitmaken van een onderneming, waarvoor de vrijstelling van schenkbelasting wordt toegepast.

Een tweede technische aanpassing gaat over de vrijstelling van de registratiebelastingen (verkooprecht, verdelrecht, schenkbelasting) voor zogenaamde brownfieldconvenants. Deze vrijstelling kan door de administratie worden herroepen indien er geen brownfieldconvenant wordt gesloten binnen de decretaal voorziene periode. Die decretale periode is echter opgeheven. Vandaar dat de voorwaarden voor het behoud van de vrijstelling moeten worden geherformuleerd. Voortaan zal een stopzetting van de onderhandelingen over het convenant of een

laattijdige realisatie of opstart van het project aanleiding zijn voor de Vlaamse Belastingdienst om de registratiebelastingen alsnog te vorderen.

Ten derde verduidelijkt de regering de draagwijdte van de vrijstelling van de registratiebelasting bij een zogenaamde rouwkoop. Die vrijstelling betreft niet enkel het verkooprecht, maar ook het verdeelrecht.

Vooraleer stukken kunnen worden neergelegd bij een notaris, of kunnen worden gehecht aan een notariële akte of proces-verbaal van een gerechtsdeurwaarder, dient de registratiebelasting die hierop verschuldigd is te worden betaald. Sedert de overname door VLABEL van de dienst van de in het Vlaamse Gewest gelokaliseerde erf- en registratiebelastingen is de formaliteit van de registratie losgekoppeld van de betaling van de registratiebelastingen. Vandaar dat deze voorwaarde wordt aangepast. Een voorafgaande of gelijktijdige registratie van de kwestieuze stukken kan volstaan. Dankzij deze ingreep kunnen een aantal rechten van de belastingplichtige, zoals bijvoorbeeld bij een snelle wederverkoop, ongewijzigd behouden blijven.

Er worden in de Vlaamse Codex Fiscaliteit ook enkele correcties en herschikkingen aangebracht om legistiek de vrijstelling van registratiebelasting bij overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen aan OCMW's te verduidelijken.

Tot slot worden nog enkele correcties aangebracht aan de opheffingsbepalingen en concordantietabellen.

2. Toelichting bij de amendementen

De meerderheidsfracties dienen in het totaal 18 amendementen in bij dit ontwerp van decreet. *Willem-Frederik Schiltz* overloopt de amendementen. Voor de verantwoording per amendement verwijst hij naar het betreffende parlementair document (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 928/2).

De eerste twee amendementen betreffen een wijziging in het opschrift van het decreet en een verduidelijking in artikel 1 over de gemeenschaps- en gewest-aangelegenheden.

Amendement nr. 3 dat een nieuw hoofdstuk 1/1 invoegt gaat over federale, fiscale regularisatie.

Dit amendement (luik 1) heeft een dubbel doel. Vooreerst wordt decretaal bevestigd dat op de federale heffing die betrekking heeft op inkomsten die belast hadden moeten zijn geweest in de personenbelasting vanaf het aanslagjaar 2015, de Vlaamse opcentiemen, zoals beschreven in de Bijzondere Financieringswet, worden geheven.

Vervolgens wordt bij decreet voorzien dat belastingplichtigen die gebruikmaken van de federale fiscale regularisatie, hierbij de regionale belastingverminderingen en andere voordelen niet kunnen verrekenen met het oog op het bepalen van de regularisatieheffing, vermeld in de wet van 21 juli 2016. Deze bepaling is analoog aan een gelijkaardige bepaling van de federale wet.

Deze bepalingen staan volledig los van de fiscale regularisatie van zuiver gewestelijke bedragen (luik 2), of van de zogenaamde onsplitsbare bedragen (luik 3), waarvoor een samenwerkingsakkoord noodzakelijk is.

Amendement nr. 4 en 5 corrigeren bepalingen bij hypotheekruil en pandwissel. Zoals de minister in zijn toelichting bij het decreet al opmerkte, is er kritiek op de tweede voorwaarde van de pandwissel in het ontwerp waardoor men in zijn eerste

woning moet blijven wonen tot aan de vervreemding ervan. Dit is te streng. In de praktijk zullen mensen vaak al naar hun nieuwe woning verhuizen, om nadien hun – leegstaande – eerste woning te verkopen. Dit amendement komt daaraan tegemoet.

Amendement nr. 6 zorgt voor technische reparaties aan de kruisverwijzingen in de personenbelasting.

Amendementen nr. 7 en 8 strekken ertoe nieuwe hoofdstukken 2/1 en 2/2 in te voegen over de regeling van de niet-fiscale schuldvordering voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Deze aanpassingen betreffen de wijze van invordering door de Vlaamse Belastingdienst (Centrale Invorderingscel) van niet-fiscale schuldvorderingen. Op federaal niveau kan de fiscus onder meer niet-betaalde verkeersboetes innen via de procedure van vereenvoudigd derdenbeslag, bijvoorbeeld loonbeslag bij de werkgever. Dat is een eenvoudige procedure zonder tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder, wat zorgt voor een efficiëntere inning. Die werkmethode van het vereenvoudigd derdenbeslag wordt nu ook doorgevoerd voor niet-fiscale schuldvorderingen op Vlaams niveau (bijvoorbeeld boete niet-betalen zorgverzekering, terugvordering van ten onrechte genoten premies of subsidies).

Amendement nr. 9 voegt een nieuw artikel 13/1 in over de uitwisseling van persoonsgegevens. Indien VLABEL meent dat de uitwisseling van de fiscale inlichtingen de privacy van de betrokkene kan schenden, dan moet zij voortaan niet enkel de betrokkene op de hoogte daarvan stellen, maar hiervan ook melding maken aan de Privacycommissie.

De aanpassing wordt doorgevoerd op vraag van de Privacycommissie.

Amendementen nr. 10 en 11 strekken ertoe een nieuw artikel 14/1 en 14/2 in te voegen.

Het eerste bevestigt de pro-rataregeling voor de vrijstelling of vermindering van onroerende voorheffing voor een ongebruikt onroerend goed in een fiscaal jaar. Hierdoor is de onroerende voorheffing opnieuw verschuldigd van zodra de improductiviteit is opgehouden, en duurt deze niet voort tot het einde van het aanslagjaar.

Het tweede corrigeert een verwijzing naar de inventaris van verwaarlozing in de onroerende voorheffing. Dit wordt de inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen.

Amendement nr. 12 ter invoering van een nieuw artikel 14/3 gaat over drones. De federale overheid heeft in april een koninklijk besluit genomen waardoor de inschrijving van professionele drones verplicht wordt. De fiscale wetgeving is echter zo geschreven dat van zodra een voertuig wordt ingeschreven, dit ook belastbaar wordt. De meerderheid zou het namelijk een spijtige zaak vinden dat een belasting zou geheven worden op de ingebruikname van drones. Dat kan eventueel in de toekomst herbekeken worden mochten er in de lucht problemen van congestie ontstaan. In dit embryonale stadium moeten ze evenwel alle kansen krijgen opdat Vlaanderen voorop zou lopen in Europa.

Amendement nr. 13 strekt ertoe paragraaf 3 van artikel 8 te vervangen door een herformulering van de tekst, die inhoudelijk hetzelfde zegt als de oorspronkelijke tekst maar dan positief verwoord, zodat het beter tegemoetkomt aan het legaliteitsbeginsel.

Amendement nr. 14 bij artikel 26 betreft een speciale situatie bij de schenking van verzekeringen.

Naast de reeds in het ontwerp van decreet opgenomen regeling voor de verzekeringsgiften, wordt met dit amendement nog een ander knelpunt opgelost.

Beoogd worden de levensverzekeringscontracten afgesloten op meerdere hoofden, bijvoorbeeld twee ouders met de kinderen als begunstigden. Tot nu toe betalen de begunstigde kinderen erfbelasting op een dergelijke levensverzekering bij het overlijden van de eerste ouder, terwijl het kapitaal van de polis pas bij het tweede overlijden effectief wordt uitbetaald. De langstlevende partner of echtgenoot zou het contract na het eerste overlijden ook kunnen afkopen en het geld incasseren, terwijl de kinderen ondertussen al de genoemde belasting hebben betaald op een bedrag dat ze mogelijk nooit zullen ontvangen. Die hypothetische en onbillijke situatie wordt verholpen met het voorliggende amendement. Voortaan zullen de kinderen slechts erfbelasting verschuldigd zijn bij het overlijden van de tweede ouder, dus op het ogenblik van de effectieve uitkering. Wanneer de langstlevende na het eerste overlijden de polis afkoopt, dan zal de erfbelasting verschuldigd zijn door deze echtgenoot op het aldus ontvangen bedrag.

Amendement nr. 15 strekt ertoe een nieuw artikel 28/1 in te voegen voor een technische reparatie.

Amendement nr. 16 strekt ertoe een nieuw artikel 38/1 in te voegen, dat eveneens gaat over de levensverzekering.

Amendement nr. 17 strekt ertoe een nieuw artikel 44/1 in te voegen, dat gaat over het eurovignet. Het betreft een overgangsbepaling van het eurovignet, die nu verkeerdelijk verwijst naar de wetgeving van de kilometerheffing. Dit wordt rechtgezet.

Amendement nr. 18 past een aantal inwerkingtredingen aan door het hele artikel te vervangen.

3. Bespreking

De bespreking spitst zich vooral toe op de bespreking van de ingediende amendementen.

3.1. Tussenkoms van Björn Rzoska

Björn Rzoska zegt dat de voorgestelde bepalingen in verband met de woonfiscaliteit hem logisch lijken.

Hij vraagt meer uitleg bij de problematiek van de verzekeringsgift.

Hij verklaart zich bij de stemming te zullen onthouden. Er zitten een aantal logische reparaties in, waarmee hij geen probleem heeft, maar zijn fractie heeft bezwaren tegen de bepalingen inzake de fiscale regularisatie, die in dit decreet worden afgestemd op de federale beslissingen ter zake. Daarom kan hij het decreet niet goedkeuren.

3.2. Tussenkoms van Jan Bertels

Jan Bertels voorspelt dat er volgens hem later opnieuw reparatiebepalingen zullen komen, omdat de aanpassingen voorgesteld in dit ontwerp van decreet snel moesten worden behandeld en besproken, waardoor er waarschijnlijk zaken over

het hoofd werden gezien. Ook heeft hij vragen over de integratie van bepalingen in bestaande wetgeving en stelt hij onduidelijkheden vast.

Met de meeste technische bepalingen kan hij akkoord gaan. Ook met de verduidelijkingen inzake de woonfiscaliteit.

Hij stelt vast dat er een overleg is geweest met de Privacycommissie. Is er een advies van de Privacycommissie of een verslag van dat overleg beschikbaar? Hij vraagt aan de minister of dat kan worden ter beschikking gesteld voor de bespreking in de plenaire vergadering.

Over de verwaarloosde, ongeschikte en onbewoonbare woningen zegt hij dat hij ermee akkoord gaat dat de aanbevelingen van de Commissie Decentralisatie worden gevolgd, en dat de gemeenten in deze meer verantwoordelijkheden krijgen. De gemeenten weten dat dit eraan komt, maar ze zijn hopeloos aan het wachten op modelreglementen voor het opstellen van gemeentelijke reglementen. Voor de rechtszekerheid zouden die reglementen al op de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur moeten staan, wat, voor zover de spreker weet, nog niet gebeurd is. Omdat het jaar bijna ten einde is, is er hier sprake van hoogdringendheid.

Hij vraagt dat de minister bij minister Homans zou aandringen dat het gewestelijke register van ongeschikte en onbewoonbare woningen en de leegstandregisters op een transparante wijze worden overgedragen naar de gemeenten. Bij de VVSG heersen er twijfels of één en ander wel correct, tijdig en transparant zal verlopen.

Ook deze spreker vraagt meer verduidelijking over de voorgestelde bepalingen in verband met de verzekeringsgift.

In de voorgestelde bepalingen over de invorderingsprocedure van niet-fiscale schuldvorderingen (nieuw artikel 7/1 en 7/2) staat dat de Vlaamse Regering de wijze van onrechtstreekse vervolging en van de bijhorende onderzoeksbevoegdheden "kan" regelen en de regels in verband met de vervolgingskosten "kan" bepalen. Is al geweten op welke manier dat zal gebeuren?

3.3. Tussenkoms van Jos Lantmeeters

Jos Lantmeeters zegt dat zijn fractie volledig akkoord gaat met de bepalingen van dit ontwerp van decreet. Er worden niet alleen enkele anomalieën weggewerkt, het bevat ook enkele bepalingen die de economie ten goede zullen komen. Hij geeft als voorbeeld de vrijstelling van BIV voor drones. Dit stimuleert de innovatie op dat vlak.

Wat de verzekeringsgift betreft, zegt hij dat het hier niet over een fiscale regularisatie gaat. De bepalingen ter zake werden overgenomen van de federale regelgeving en opgenomen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Toen dat gebeurde werd gesteld dat er geen belastingsverschillen zouden optreden, na die overname. Achteraf bleek dat VLABEL belastingen begon te heffen, terwijl de federale administratie dat voordien niet deed. Een van de knelpunten was dus de verzekeringsgift. Terwijl voordien enkel schenkingsrechten moesten worden betaald, was VLABEL van oordeel dat er ook erfbelastingen moesten worden betaald over het geheel van de uitgekeerde geldsom bij overlijden. Hierover is discussie ontstaan, omdat op die manier een dubbele belasting werd geheven. Door deze bepalingen zal in de toekomst geen erfbelasting op de uitgekeerde geldsom bij overlijden meer worden geheven. Er blijft wel een belasting op het bedrag dat eventueel hoger is dan wat ooit geschonken is.

Volledig tevreden is de spreker hier niet over. Er wordt bij schenking van een levensverzekering bij de schenking een schenkingsbelasting betaald berekend op

het verzekerd bedrag. Als bij overlijden meer geld wordt uitgekeerd, moet er daarbovenop nog een erfbelasting worden betaald. Bij schenkingen van bijvoorbeeld grond, die na het overlijden meer waard is geworden, is die dubbele belasting er niet. Volgens de spreker heeft VLABEL in het verleden onterecht deze erfbelasting geheven, omdat daarvoor geen decretale basis bestond. In de andere gewesten bestaat die bijkomende erfbelasting bij verzekeringsgift niet. Nu wordt de decretale basis daarvoor wel gegeven, maar volgens de spreker mocht het Vlaams Parlement verder gaan, en ook hier die bijkomende erfbelasting ongedaan maken. Hij is wel tevreden dat er een oplossing voor het probleem is en er geen dubbele belasting meer is. Er is wel een nieuw probleem van ongelijke behandeling geschapen, omdat dit soort belastingen niet geldt voor andere schenkingen, zoals bouwgrond. Dit kan volgens het lid ooit de basis vormen voor procedures van ongelijke behandeling bij het Grondwettelijk Hof.

3.4. Tussenkoms van Koen Van den Heuvel

Koen Van den Heuvel sluit zich aan bij de opmerking van Jan Bertels over de overdracht van de gewestelijke registers van ongeschikte en onbewoonbare woningen. Hij stelt dat het voor de registers van leegstand al gelukt is, om die goed over te dragen aan de gemeenten. Hij wil duidelijke bestanden, waaruit onder andere duidelijk is, hoe lang panden al in het register zijn opgenomen. De inventarisdatum moet dus vermeld zijn, zodat voor de lokale besturen in hun reglementen de 'anciënniteit' van het voorkomen in het register kan worden meegenomen. Met andere woorden: er moet rekening worden gehouden met het aantal jaren van verwaarlozing.

3.5. Antwoord van de minister

Minister *Bart Tommelein* antwoordt dat de gemeenten inderdaad zullen worden ingelicht over hoe lang een woning al in het register staat. Zo kunnen de gemeenten de hoogte van hun heffing vaststellen op basis van die datum. De minister is van oordeel dat één en ander nu zo snel mogelijk moet worden geregeld. In de maand december nemen de gemeenteraden immers beslissingen over de belastingsreglementen die in het nieuwe begrotingsjaar zullen gelden en die dus moeten ingaan vanaf 1 januari. Zolang er geen gemeentelijk reglement is, blijft de Vlaamse heffing van kracht tijdens deze overgangsperiode. Minister Homans heeft verzekerd dat alles zo snel mogelijk zal worden geregeld.

3.6. Antwoord van Willem-Frederik Schiltz, namens de indieners van de amendementen

Willem-Frederik Schiltz sluit zich aan bij de uitleg van Jos Lantmeeters over de noodzaak van de decretale regeling inzake de verzekeringsgift.

Wat het overleg met de Privacycommissie betreft, meent de spreker te hebben verstaan dat dit een informeel overleg met VLABEL was, waarvan geen officieel verslag is gemaakt. Maar het amendement strekt er net toe de Privacycommissie meer armslag te geven.

Waarover gaat het eigenlijk? Als er een mogelijke inbreuk zou zijn op de privacy bij het uitwisselen van fiscale gegevens met een buitenlandse autoriteit, dan moet dit gemeld worden aan de belastingsplichtige zelf. Nu wordt dat uitgebreid met een melding aan de Privacycommissie. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan een Europese verordening. Hiermee worden de toezichtsmogelijkheden van de Privacycommissie uitgebreid.

De spreker antwoordt aan de heer Bertels dat er wel degelijk op zal worden toegezien vanuit het Vlaams Parlement dat de Vlaamse Regering de regels in ver-

band met de niet-fiscale schuldvorderingen zal vastleggen. Het is aan de Vlaamse Regering om de concrete modaliteiten vast te leggen in uitvoeringsbesluiten en dit ook nog voor te leggen aan de Raad van State.

3.7. Discussie over de fiscale regularisatie

Jan Bertels vraagt wat de minister bedoelt met geregulariseerde inkomsten.

Bart Tommelein legt uit dat het gaat om de bedragen die aangegeven zijn in het kader van de federale wet op de fiscale regularisatie.

Jan Bertels repliceert dat er een hele discussie is over het tijdstip van de inkomsten: voor of na de staatshervorming.

Bart Tommelein preciseert dat het gaat over de zuiver federale inkomsten, waarop Vlaanderen opcentiemen heft.

Jan Bertels vraagt of het dan wel degelijk enkel gaat om regularisaties vanaf het aanslagjaar 2015, het jaar dat het Vlaamse Gewest bevoegd is geworden. Maar gaat het dan om opcentiemen op het de verschuldigde belasting zelf of ook op de 20 percent boete, die de federale overheid opgelegd heeft bij de regularisaties?

De *minister* antwoordt dat dit in feite niet zoveel ter zake doet, omdat de bepalingen van het desbetreffende amendement een dubbel doel hebben. In de eerste plaats is dat het creëren van een rechtsbasis, zodat die opcentiemen wel degelijk kunnen worden geheven en dat ze ook aan het Vlaamse Gewest kunnen worden doorgestort, conform de bepalingen van de Financieringswet. Het tweede doel is dat ten aanzien van de persoon die de aangifte doet, wordt opgelegd dat belastingverminderingen en andere belastingvoordelen van Vlaamse origine niet kunnen verrekend worden bij hetgeen wordt aangegeven in het kader van de regularisatie. Deze bepaling is dus beperkend ten aanzien van de aangevers voor de berekening van eventuele belastingvermindering.

Jan Bertels besluit hieruit dat er niet kan worden verzekerd dat er ook opcentiemen worden geheven op de 20 percent boete bij de regularisatie.

De *minister* antwoordt dat de Financieringswet geen bepalingen bevat die over deze regularisatie gaan. Als de federale overheid een nieuwe belasting in het leven zou roepen, en er is niet voorzien in een mogelijkheid van opcentiemen, dan zijn er ook geen opcentiemen. De Vlaamse opcentiemen zijn geregeld in de Financieringswet. Wat met de voorgestelde bepaling wordt gedaan is een rechtsbasis creëren, dat er opcentiemen worden geheven op basis van de inkomsten die in het kader van de regularisatie worden aangegeven.

De minister zegt toe na te gaan of deze interpretatie van de Financieringswet, namelijk dat er geen opcentiemen kunnen worden geheven op de 20 percent boete, correct is. Het gaat volgens de minister om een federale boete, waar Vlaanderen bovenop niet nog eens opcentiemen kan heffen.

4. Stemming

De amendementen, de aldus gewijzigde en niet gewijzigde artikelen en het geheel van het geamendeerde ontwerp van decreet worden alle aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Na de integratie van de amendementen worden de artikelen hernummerd in de tekst aangenomen door de commissie.

Paul VAN MIERT,
voorzitter

Koen VAN DEN HEUVEL,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BIV	belasting op de inverkeerstelling
DIV	Dienst voor Inschrijving van de Voertuigen
EEV	Environmentally Enhanced Vehicle
EU	Europese Unie
FOD	Federale Overheidsdienst
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
VLABEL	Vlaamse Belastingdienst
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Ontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen**

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Hoofdstuk 2, 3, 5, 6 en 8 van dit decreet regelen een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 4 van dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 7 en 9 van dit decreet regelen een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Verrekenbaarheid met opcentiemen in geval van federale fiscale regularisatie

Art. 2. Op de geregulariseerde inkomsten die het voorwerp uitmaken van een regularisatieaangifte, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 2 van de wet van 21 juli 2016 tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie, worden opcentiemen geheven overeenkomstig artikel 5/1, §1, 1°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Art. 3. Voor de geregulariseerde inkomsten die het voorwerp uitmaken van een regularisatieaangifte, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 2 van de wet van 21 juli 2016 tot invoering van een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie, wordt geen rekening gehouden met enige belastingvermindering, belastingkrediet of korting.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992

Art. 4. In artikel 145³⁷ van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, eerste streepje, wordt voor de toepassing van dit artikel en artikel 145³⁸ geacht specifiek te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van de andere woning, vermeld in punt 1°, als cumulatief aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de woning, waarvoor de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, oorspronkelijk en specifiek is aangegaan, is bij authentieke akte, verleden vanaf 1 januari 2016, vervreemd om een andere woning te verwerven of te behouden;

2° de hypothecaire inschrijving van de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, wordt overgedragen naar een ander onroerend goed;

3° de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, blijft behouden;

4° de woning, vermeld in punt 1°, was de eigen woning alvorens de andere woning, vermeld in punt 1°, de eigen woning van de belastingplichtige is geworden;

5° de belastingplichtige houdt de akte van hypotheekoverdracht ter beschikking van de bevoegde federale administratie.”;

2° in paragraaf 1 wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het derde lid wordt toegepast, wordt de datum waarop de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, is aangegaan, niet geacht te zijn gewijzigd ten gevolge van de hypotheekoverdracht.”.

Art. 5. In artikel 145³⁸, §1, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het vijfde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Als de belastingplichtige voor de uitgaven die met toepassing van artikel 145³⁷, §1, derde lid, of artikel 145³⁷, §1, vijfde lid, in aanmerking komen voor de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷, §1, eerste lid, de toepassing vraagt van een van de belastingvoordelen, vermeld in artikel 14, 145¹, 2° en 3°, en artikel 539, wordt de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷, §1, eerste lid, voor die uitgaven niet toegepast.”;

2° er worden een zesde en een zevende lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De keuze, vermeld in het vijfde lid, is definitief, onherroepelijk en bindend voor de belastingplichtige.

Als een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd, maken beide belastingplichtigen dezelfde keuze.”.

Art. 6. In artikel 145^{38/1} van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 2°, worden de woorden “om in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte zijn eigen woning te verwerven of te behouden” vervangen door de zinsnede “voor het vestigen van een rente of van een kapitaal bij leven of bij overlijden dat dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de lening, vermeld in punt 1°”;

2° in het eerste lid, 2°, wordt punt e) vervangen door wat volgt:

“e) de voordelen van het contract bij overlijden bedongen zijn:

- 1) ten belope van het verzekerde kapitaal dat dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de lening, ten gunste van de personen die ingevolge het overlijden van de verzekerde de volle eigendom of het vruchtgebruik van dat onroerend goed verkrijgen;
- 2) ten belope van het verzekerde kapitaal dat niet dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de lening, ten gunste van de echtgenoot of van bloedverwanten tot de tweede graad van de belastingplichtige;”;

3° het vierde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, 1°, wordt voor de toepassing van dit artikel en artikel 145^{38/2} geacht specifiek te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van de andere woning, vermeld in punt 1°, als cumulatief aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de woning, waarvoor de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, 1°, oorspronkelijk en specifiek is aangegaan, is bij authentieke akte vervreemd om een andere woning te verwerven of te behouden;

- 2° de hypothecaire inschrijving van de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt overgedragen naar een ander onroerend goed;
- 3° de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, 1°, blijft behouden;
- 4° de woning, vermeld in punt 1°, was de eigen woning alvorens de andere woning, vermeld in punt 1°, de eigen woning van de belastingplichtige is geworden;
- 5° de belastingplichtige houdt de akte van hypotheekoverdracht ter beschikking van de bevoegde federale administratie.”;

4° tussen het vierde en het vijfde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het vierde lid wordt toegepast, wordt de datum waarop de hypothecaire lening, vermeld in het eerste lid, 1°, is aangegaan, niet geacht te zijn gewijzigd ten gevolge van de hypotheekoverdracht.”.

Art. 7. In artikel 145^{38/2} van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Als de belastingplichtige voor de uitgaven die met toepassing van het vijfde lid of artikel 145^{38/1}, vierde lid, in aanmerking komen voor de belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, de toepassing vraagt van een van de belastingvoordelen, vermeld in artikel 14 en 145¹, 2° en 3°, wordt de belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, voor die uitgaven niet toegepast.”;

2° in paragraaf 1 worden tussen het tweede en het derde lid twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De keuze, vermeld in het tweede lid, is definitief, onherroepelijk en bindend voor de belastingplichtige.

Als een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd, maken beide belastingplichtigen dezelfde keuze.”;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “de enige woning is” vervangen door de woorden “de enige woning van de belastingplichtige is”;

4° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden “wordt van de andere woning” vervangen door de woorden “is van een andere woning”;

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Om van de belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, te kunnen genieten, houdt de belastingplichtige een attest ter beschikking, uitgereikt door de instelling die de lening heeft toegestaan of door de verzekeraar bij wie de levensverzekering is aangegaan.”.

Art. 8. In artikel 145⁴⁴, §1, b), van hetzelfde wetboek wordt tussen de zinsnede “vanaf 1 januari 2005” en de woorden “terwijl voor dezelfde woning” de zinsnede “en vóór 1 januari 2016” ingevoegd.

Art. 9. In artikel 145⁴⁶ van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van het eerste lid, is de lening die in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 145⁴³, de lening aangegaan om de woning, vermeld in deze paragraaf, te verwerven of te behouden en aangegaan:

1° vóór 1 januari 2005;

2° vanaf 1 januari 2005 terwijl voor dezelfde woning nog een lening als vermeld in punt 1°, in aanmerking kwam voor de vermindering van interesten van leningen of de aftrek van interesten van leningen.”;

2° paragraaf 2/1 wordt vervangen door wat volgt:

“§2/1. Als een belastingplichtige voor een lening die is aangegaan vanaf 1 januari 2016, of voor de levensverzekering die die lening waarborgt of weder-samenstelt, de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145^{38/2}, worden artikel 145³⁷ en 145³⁹ tot en met 145⁴⁵ niet langer toegepast voor de uitgaven met betrekking tot de voorheen aangegane schulden en leningen, en evenmin voor de levensverzekeringen die die leningen waarborgen.”;

3° in paragraaf 2, eerste liggend streepje, wordt de zinsnede “artikelen 145⁴¹, §1, tweede lid, 3°, 145⁴², §1, tweede lid, 2°,” vervangen door de zinsnede “artikelen 145⁴¹, tweede lid, 3°, 145⁴², tweede lid, 2°,”.

Hoofdstuk 4. Wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren

Art. 10. Aan artikel 2 van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan:

1° de wijze regelen van de onrechtstreekse vervolging en van de bijhorende onderzoeksbevoegdheden;

2° de regels in verband met de vervolgingskosten bepalen.”.

Hoofdstuk 5. Wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren

Art. 11. Aan artikel 2 van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan:

1° de wijze regelen van de onrechtstreekse vervolging en van de bijhorende onderzoeksbevoegdheden;

2° de regels in verband met de vervolgingskosten bepalen.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Art. 12. In hoofdstuk VIII van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt afdeling 2, die bestaat uit artikel 24 tot en met 44bis, vervangen door wat volgt:

"Afdeling 2. Register van verwaarloosde woningen en gebouwen en inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen

Onderafdeling 1. Begrippen

Art. 24. Voor de toepassing van deze afdeling worden de hierna volgende begrippen gebruikt:

- 1° de inventarisbeheerder: de gewestelijke entiteit die door de Vlaamse Regering belast wordt met het beheer van de inventaris, vermeld in artikel 26;
- 2° gebouw: elk bebouwd onroerend goed, dat zowel het hoofdgebouw als de bijgebouwen omvat, met uitzondering van de bebouwde onroerende goederen die vallen onder de toepassing van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten;
- 3° gewestelijk ambtenaar: de ambtenaar die met toepassing van de regels, vastgesteld door de Vlaamse Regering wordt aangewezen en die binnen zijn ambtsgebied belast is met opdrachten inzake kwaliteitsbewaking als vermeld in titel III van de Vlaamse Wooncode;
- 4° sociale woonorganisaties: de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, de erkende sociale huisvestingsmaatschappijen, vermeld in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen;
- 5° woning: elk onroerend goed of deel ervan dat hoofdzakelijk bestemd is voor de huisvesting van een gezin of alleenstaande;
- 6° inventarisatiedatum: datum waarop de woning voor de eerste maal in de inventaris wordt opgenomen of, zolang de woning niet uit de inventaris is geschrapt, het ogenblik van het verstrijken van elke nieuwe periode van twaalf maanden vanaf de datum van de eerste inschrijving;
- 7° Vlaamse Wooncode: het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
- 8° inventaris: de inventaris, vermeld in artikel 26;
- 9° houder van het zakelijk recht: de persoon, vermeld in artikel 2.5.2.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

Onderafdeling 2. Register van verwaarloosde gebouwen en woningen

Art. 25. §1. Gemeenten kunnen een register van verwaarloosde gebouwen en woningen bijhouden. Een gemeentelijke verordening kan nadere materiële en procedurele regelen bepalen.

De opmaak, de opbouw, het beheer en de actualisering van het register van verwaarloosde gebouwen en woningen kunnen ook toevertrouwd worden aan een intergemeentelijke administratieve eenheid met rechtspersoonlijkheid of, met uitzondering van de beroepsprocedure, aan een intergemeentelijke administratieve eenheid zonder rechtspersoonlijkheid.

§2. Een gebouw, ongeacht of het dienst doet als woning, wordt beschouwd als verwaarloosd, wanneer het ernstige zichtbare en storende gebreken of tekenen van verval vertoont aan buitenmuren, voegwerk, schoorstenen, dakbedekking, dakgebinte, buitenschrijnwerk, kroonlijst of dakgoten.

§3. Een gebouw of een woning wordt geschrapt uit het register van verwaarloosde gebouwen en woningen als de houder van het zakelijk recht bewijst dat de zichtbare en storende gebreken en de tekenen van verval, vermeld in paragraaf 2, werden hersteld of verwijderd.

De zichtbare en storende gebreken en de tekenen van verval, vermeld in het eerste lid, zijn in geval van sloop pas verwijderd als alle puin geruimd is.

§4. Een gebouw dat of een woning die in aanmerking komt voor inventarisatie in de zin van hoofdstuk II van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wordt nooit als een verwaarloosd gebouw of als een verwaarloosde woning beschouwd.

De bedrijfsruimten die op grond van artikel 2, 1°, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten worden uitgesloten van de toepassing van voormeld decreet, worden onder de aldaar vermelde voorwaarden evenmin als verwaarloosde gebouwen of woningen in de zin van deze onderafdeling beschouwd.

§5. Een gebouw dat of een woning die door de gemeente geïnventariseerd is als leegstaand, kan eveneens opgenomen worden in het register van verwaarloosde gebouwen en woningen, en omgekeerd.

Woningen die door het Vlaamse Gewest geïnventariseerd zijn als ongeschikt of onbewoonbaar, kunnen eveneens worden opgenomen in het register van verwaarloosde gebouwen en woningen, en omgekeerd.

§6. De door het college van burgemeester en schepenen of het beslissingsorgaan van de intergemeentelijke administratieve eenheid met de opsporing van verwaarloosde gebouwen en woningen belaste personeelsleden bezitten de onderzoeks-, controle- en vaststellingsbevoegdheden, vermeld in artikel 6 van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen.

Onderafdeling 3. Inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen

Art. 26. §1. Overeenkomstig de bepalingen die door de Vlaamse Regering worden vastgesteld, maakt de inventarisbeheerder een inventaris met afzonderlijke lijsten van:

- 1° woningen die ongeschikt of onbewoonbaar zijn verklaard overeenkomstig de artikelen 15 tot en met 16quater van de Vlaamse Wooncode;
- 2° woningen die onbewoonbaar zijn verklaard overeenkomstig artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet.

§2. Elke gemeente ontvangt een uittreksel van de in de inventaris geregistreerde woningen die zich op haar grondgebied bevinden.

De gemeente moet aan elkeen die erom verzoekt inzage verlenen in de lijst met de in de inventaris geregistreerde woningen en de gegevens van de kadastrale legger die op deze woningen betrekking hebben.

Art. 27. De woningen, vermeld in artikel 26, §1, 1°, worden ingeschreven op de inventarislijst op de datum van het besluit van de burgemeester, vermeld in artikel 15 van de Vlaamse Wooncode, of, in het geval van een beslissing tot ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring in beroep, op de datum van het besluit, vermeld in artikel 16bis, eerste lid, van de Vlaamse Wooncode.

De woningen, vermeld in artikel 26, §1, 2°, worden ingeschreven op de inventarislijst op datum van het besluit van de burgemeester.

De bepalingen van dit artikel gelden ook voor de afsplitsbare woningen en voor de bedrijfsruimten waarvan de woning van de eigenaar als verblijfplaats wordt benut en een niet-afsplitsbaar onderdeel uitmaakt als vermeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Art. 28. §1. Door een registratieattest wordt de opname in de inventaris door de inventarisbeheerder betekend aan de houders van het zakelijk recht, zoals bekend bij de Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen van het geïnventariseerde goed. De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de voorwaarden.

§2. Voor de woningen, vermeld in artikel 26, §1, 1°, geldt een besluit als vermeld in artikel 27, eerste lid, als registratieattest. De opname in de inventaris wordt vermeld in het besluit. Tegen dat besluit en de registratie kan bij de Vlaamse Regering beroep aangetekend worden overeenkomstig artikel 15, §2, van de Vlaamse Wooncode.

§3. Voor de woningen, vermeld in artikel 26, §1, 2°, bezorgt de inventarisbeheerder het registratieattest binnen vijftien dagen na de ontvangst van het besluit tot onbewoonbaarverklaring aan de houder van het zakelijk recht.

Als de houder van het zakelijk recht aantoonde dat hij tegen het besluit tot onbewoonbaarverklaring een klacht heeft ingediend bij de toezichthoudende overheid overeenkomstig artikel 254 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, dan wordt de opname op de lijst, vermeld in artikel 26, geschorst tot de procedure overeenkomstig artikel 255 tot 258 van het Gemeentedecreet volledig is afgerond.

De gemeenteoverheid brengt de inventarisbeheerder op de hoogte van het gemotiveerde besluit of van het definitieve antwoord van de toezichthoudende overheid als vermeld in artikel 258 van het Gemeentedecreet.

Binnen dertig dagen nadat de indiener van de klacht het definitieve antwoord van de toezichthoudende overheid heeft ontvangen overeenkomstig artikel 258 van het Gemeentedecreet, kan hij tegen de registratie beroep indienen bij de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering neemt een beslissing binnen drie maanden na ontvangst van het beroepsschrift. Bij ontstentenis van een beslissing binnen die termijn, wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd.

Art. 29. De instrumenterende ambtenaar die belast is met de overdracht van het zakelijk recht, vermeld in artikel 2.5.2.0.1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, moet de verkrijger van het zakelijk recht uiterlijk op het ogenblik van de overdracht van het zakelijk recht op de hoogte brengen van de kennisgeving van de vaststelling tot ongeschiktheid of onbewoonbaarheid ervan of van de opname van de woning in de inventaris.

Een door beide partijen ingevuld en ondertekend formulier wordt door de notaris of een partij uiterlijk zeven dagen na de overdracht van het zakelijk recht aan de inventarisbeheerder en aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie gezonden.

Art. 30. §1. De inventarisbeheerder schrapt een woning uit de lijst, vermeld in artikel 26, §1, 1°, op aangetekend verzoek van de houder van het zakelijk recht of zijn rechtsopvolger zodra hij bewijst dat de woning weer voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

Als de woning gesloopt is of een andere bestemming heeft gekregen, schrapt de inventarisbeheerder de woning op basis van het besluit van de burgemeester tot opheffing van de ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring.

Met behoud van de toepassing van artikel 20bis, §6, derde lid, van de Vlaamse Wooncode, wordt het bewijs als vermeld in het eerste lid geleverd overeenkomstig artikel 7 van hetzelfde decreet.

§2. De inventarisbeheerder schrapt een woning uit de lijst, vermeld in artikel 26, §1, 2°, op aangetekend verzoek van de houder van het zakelijk recht of zijn rechtsopvolger zodra hij bewijst dat de burgemeester het onbewoonbaarheidsbesluit heeft opgeheven of het bewijs als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, levert.

§3. De inventarisbeheerder geeft de houder van het zakelijk recht, of desgevallend zijn rechtsopvolger binnen drie maanden na het verzoek tot schrapping kennis van de beslissing daaromtrent.

Als de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, niet is gebeurd binnen de voorziene termijn, wordt het verzoek tot schrapping geacht te zijn ingewilligd.

§4. In de gevallen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, vermeldt de inventarisbeheerder als datum van schrapping de eerste dag waarop de woning weer voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

In de gevallen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, vermeldt de inventarisbeheerder als datum van schrapping de eerste dag van de sloop of herbestemming.

In de gevallen, vermeld in paragraaf 2, vermeldt de inventarisbeheerder als datum van schrapping de datum van het opheffingsbesluit van de burgemeester of de eerste dag waarop de woning voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

Als de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, niet is gebeurd binnen de voorziene termijn, wordt de datum van herstel die de houder van het zakelijk recht in het verzoek tot schrapping aangeeft, als datum van schrapping vermeld.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen

Art. 13. Aan artikel 2 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen wordt de volgende zinsnede toegevoegd: “, in de omzetting van richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied en van richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied.”.

Art. 14. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “Voor de toepassing van dit artikel” vervangen door de woorden “In dit decreet”;

2° in punt 11° worden de woorden “over ingezetenen van andere lidstaten aan de betrokken lidstaat van verblijf” vervangen door de woorden “aan een lidstaat”;

3° er worden een punt 15° en 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “15° voorafgaande grensoverschrijdende ruling: een akkoord, een mededeling dan wel een ander instrument of een andere handeling met soortgelijk effect, ook als ze worden afgegeven, gewijzigd of hernieuwd, in het kader van een belastingcontrole, die aan elk van de volgende voorwaarden voldoet:
- a) ze zijn afgegeven, gewijzigd of hernieuwd door of namens de regering of een bevoegd personeelslid of de belastingautoriteit van een lidstaat, of een territoriaal of staatkundig onderdeel van die lidstaat, met inbegrip van de lokale overheden, ongeacht of er effectief gebruik van wordt gemaakt;
 - b) ze zijn afgegeven, gewijzigd of hernieuwd ten aanzien van een welbepaalde persoon of groep van personen, en die personen kunnen zich erop beroepen;
 - c) ze hebben betrekking op de interpretatie of toepassing van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling ter toepassing of handhaving van de belastingwetgeving voor de belastingen, vermeld in artikel 4, eerste lid, 1°;
 - d) ze hebben betrekking op een grensoverschrijdende transactie of op de vraag of er op grond van de activiteiten van een persoon in een lidstaat al dan niet sprake is van een vaste inrichting;
 - e) ze zijn tot stand gekomen voorafgaand aan de transacties of activiteiten in een lidstaat op grond waarvan mogelijk sprake is van een vaste inrichting, of voorafgaand aan de indiening van een belastingaangifte voor het tijdvak waarin de transactie of reeks transacties dan wel de activiteiten hebben plaatsgevonden;
- 16° grensoverschrijdende transactie: een transactie of een reeks van transacties die betrekking kan hebben op, maar niet beperkt is tot het doen van investeringen, het leveren van goederen, het verrichten van diensten, het financieren of het gebruiken van materiële of immateriële activa, waarbij de persoon die de voorafgaande grensoverschrijdende ruling heeft gekregen, niet rechtstreeks betrokken hoeft te zijn, en die voldoet aan een of meer van de volgende voorwaarden:
- a) niet alle partijen bij de transactie of reeks van transacties hebben hun fiscale woonplaats in de lidstaat die de voorafgaande grensoverschrijdende ruling afgeeft, wijzigt of hernieuwt;
 - b) een of meer van de partijen bij de transactie of reeks van transacties hebben hun fiscale woonplaats tegelijkertijd in een of meer lidstaten, waaronder ook België;
 - c) een van de partijen bij de transactie of reeks van transacties oefent haar bedrijf uit in een lidstaat via een vaste inrichting en de transactie of reeks van transacties maakt alle of een deel van de activiteiten van de vaste inrichting uit. Een grensoverschrijdende transactie of reeks van transacties omvat ook de regelingen die worden getroffen door een persoon ten aanzien van de bedrijfsactiviteiten die hij in een lidstaat via een vaste inrichting uitoefent;
 - d) de transactie of reeks van transacties heeft een grensoverschrijdend effect.”.

Art. 15. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt een artikel 11/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/1. §1. De bevoegde autoriteit die na 31 december 2016 een voorafgaande grensoverschrijdende ruling afgeeft of maakt, wijzigt of hernieuwt, verstrekt de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten en de Europese Commissie automatisch inlichtingen daarover, met behoud van de toepassing van de beperkingen, vermeld in paragraaf 6, en conform artikel 28 en 29.

§2. De bevoegde autoriteit verstrekt ook conform artikel 28 en 29 de buitenlandse autoriteiten van alle lidstaten, alsook de Europese Commissie, de inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende rulings die zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd binnen een periode van vijf jaar vóór 1 januari 2017, met uitzondering van de inlichtingen, vermeld in paragraaf 5, 1° en 2°.

Als voorafgaande grensoverschrijdende rulings zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd tussen 1 januari 2012 en 31 december 2013, worden de inlichtingen verstrekt op voorwaarde dat de voorafgaande grensoverschrijdende rulings nog geldig waren op 1 januari 2014.

Als voorafgaande grensoverschrijdende rulings zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd tussen 1 januari 2014 en 31 december 2016, worden de inlichtingen verstrekt ongeacht of de voorafgaande grensoverschrijdende rulings nog geldig zijn.

In afwijking van het eerste tot en met het derde lid is de bevoegde autoriteit niet verplicht om inlichtingen uit te wisselen als het een voorafgaande grensoverschrijdende ruling betreft die cumulatief aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° hij is vóór 1 april 2016 afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd;
- 2° hij is gericht tot een bepaalde persoon of groep van personen, met een jaarlijkse netto-omzet als vermeld in artikel 2, punt 5, van richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad, van minder dan 40.000.000 euro in het boekjaar dat voorafgaat aan de datum waarop de grensoverschrijdende ruling is afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd;
- 3° hij is niet gericht tot een bepaalde persoon of groep personen die hoofdzakelijk financiële of investeringsactiviteiten verricht.

§3. Paragraaf 1 en 2 zijn niet van toepassing als een voorafgaande grensoverschrijdende ruling uitsluitend betrekking heeft op de belastingzaken van een of meer natuurlijke personen.

§4. De inlichtingen, vermeld in paragraaf 1 en 2, worden door de bevoegde autoriteit verstrekt binnen de volgende termijnen:

- 1° voor de inlichtingen die conform paragraaf 1 zijn uitgewisseld: binnen drie maanden na het einde van het eerste halfjaar van het kalenderjaar waarin de voorafgaande grensoverschrijdende rulings zijn afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd;
- 2° voor de inlichtingen die conform paragraaf 2 zijn uitgewisseld: vóór 1 januari 2018.

§5. De inlichtingen die conform paragraaf 1 en 2 door de bevoegde autoriteit worden verstrekt, omvatten onder meer de volgende gegevens:

- 1° de identificatiegegevens van de andere persoon dan een natuurlijke persoon en, in voorkomend geval, van de groep personen waartoe die persoon behoort;
- 2° een samenvatting van de inhoud van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, met onder meer een omschrijving van de relevante zakelijke activiteiten of transacties of reeks van transacties, in algemene bewoordingen gesteld, die niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;
- 3° de data waarop de voorafgaande grensoverschrijdende ruling is afgegeven of gemaakt, gewijzigd of hernieuwd;
- 4° de aanvangsdatum van de geldigheidsperiode van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, als die vermeld is;
- 5° de einddatum van de geldigheidsperiode van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, als die vermeld is;
- 6° het type voorafgaande grensoverschrijdende ruling;

- 7° het bedrag van de transactie of reeks van transacties van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling, als die vermeld is in de voorafgaande grensoverschrijdende ruling;
- 8° de andere lidstaten, als die er zijn, waarop de voorafgaande grensoverschrijdende ruling naar alle waarschijnlijkheid van invloed zal zijn;
- 9° andere personen dan natuurlijke personen in de andere lidstaten, als die er zijn, op wie de voorafgaande grensoverschrijdende ruling naar alle waarschijnlijkheid van invloed zal zijn, waarbij vermeld wordt met welke lidstaten de personen in kwestie verbonden zijn;
- 10° de vermelding of de meegedeelde inlichtingen gebaseerd zijn op de voorafgaande grensoverschrijdende ruling.

§6. De inlichtingen, vermeld in paragraaf 5, 1°, 2° en 9°, worden niet meegedeeld aan de Europese Commissie.

§7. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor het kenbaar maken van de ontvangst van de inlichtingen door de bevoegde autoriteit.

§8. Het bevoegde personeelslid kan conform artikel 8, eerste lid, met behoud van de toepassing van artikel 29, om aanvullende inlichtingen verzoeken, met inbegrip van de volledige tekst van een voorafgaande grensoverschrijdende ruling.”.

Art. 16. Artikel 27 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 27. Als dat mogelijk is, gebruikt het bevoegde personeelslid het toepasselijke standaardformulier, vastgesteld door de Commissie, of het geautomatiseerde formaat. De Vlaamse Regering bepaalt naargelang het geval welk formulier of geautomatiseerde formaat gebruikt moet worden en welke informatie vermeld kan of moet worden.

Het standaardformulier of het geautomatiseerde formaat kan vergezeld gaan van verslagen, verklaringen en andere bescheiden of van voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan.”.

Art. 17. Artikel 28 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28. De te verstrekken inlichtingen worden, als dat mogelijk is, op elektronische wijze verstrekt. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere modaliteiten.”.

Art. 18. Artikel 28/1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28/1. Als de uitwisseling van de gegevens, vermeld in dit decreet, afbreuk kan doen aan de bescherming van de persoonsgegevens of persoonlijke levenssfeer, dan rapporteert de bevoegde autoriteit dit overeenkomstig artikel 33 en 34 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 19. In artikel 1.1.0.0.2, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een punt 10°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“10°/1 heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen: de belasting die geheven wordt conform de bepalingen van titel 2, hoofdstuk 5, van deze codex;”;

2° punt 25° wordt opgeheven.

Art. 20. In artikel 2.1.5.0.2, §2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt het laatste lid opgeheven.

Art. 21. in artikel 2.1.6.0.2 van hetzelfde decreet wordt het laatste lid vervangen door wat volgt:

“De volgende goederen komen in aanmerking voor de toepassing van het eerste lid, 2°: de onroerende goederen die opgenomen zijn in het register van verwaarloosde gebouwen en woningen, vermeld in artikel 25, §1, van het decreet van 22 december 1995, of in de inventaris van ongeschikte of onbewoonbare woningen, vermeld in artikel 26, §1, van het voornoemde decreet.”.

Art. 22. Aan artikel 2.3.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Er wordt een vrijstelling van de belasting verleend voor de op afstand bestuurde luchtvaartuigsystemen.

In het eerste lid wordt verstaan onder op afstand bestuurde luchtvaartuigsystemen, afgekort als ‘RPAS’: luchtvaartuigsystemen als vermeld in artikel 1, eerste lid, 5°, van het koninklijk besluit van 10 april 2016 met betrekking tot het gebruik van op afstand bestuurde luchtvaartuigen in het Belgisch luchtruim.”.

Art. 23. In artikel 2.4.4.0.2 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, 2°, worden de woorden “de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van het duizendste al dan niet vijf bereikt” vervangen door de woorden “het hogere of lagere tiende van een eurocent naargelang het cijfer van het honderdste van de eurocent al dan niet vijf bereikt”;

2° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van dit artikel worden de voertuigen die uitsluitend aangedreven worden door een elektrische motor of waterstof, beschouwd als behorend tot de EURO-emissieklasse 6.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een artikel 2.4.4.0.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.4.4.0.5. In dit artikel wordt verstaan onder de niet voor de weg bestemde mobiele machines: de voertuigen, vermeld in artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 5 december 2004 houdende vaststelling van productnormen voor inwendige verbrandingsmotoren in niet voor de weg bestemde mobiele machines.

Als de EURO-emissieklasse van het voertuig niet bekend is, wordt die parameter voor de toepassing van artikel 2.4.4.0.2, eerste lid, 8°, bepaald overeenkomstig de volgende bepalingen:

1° voor de niet voor de weg bestemde mobiele machines:

a) als de emissienorm, uitgedrukt in 'Fase' of in 'Tier', is vermeld op de boorddocumenten van het voertuig, conform de volgende tabel:

emissienorm op boorddocumenten	emissienorm op boorddocumenten	EURO-emissieklasse voor de kilometerheffing
Fase I		Euro I
Fase II		Euro II
Fase IIIa	Tier 3	Euro III
Fase IIIb	Tier 4i	Euro V
Fase IV	Tier 4	Euro VI

b) als er geen emissienorm, uitgedrukt in 'Fase' of in 'Tier', is vermeld op de boorddocumenten van het voertuig, conform de volgende tabel:

datum van eerste inschrijving van het voertuig in het binnen- of buitenland	EURO-emissieklasse voor de kilometerheffing
vanaf 1 januari 1999 tot en met 31 december 2001	Euro I
vanaf 1 januari 2002 tot en met 31 december 2005	Euro II
vanaf 1 januari 2006 tot en met 31 december 2010	Euro III
vanaf 1 januari 2011 tot en met 31 december 2013	Euro V
vanaf 1 januari 2014	Euro VI

2° voor vrachtwagens en andere voertuigen dan de voertuigen, vermeld in punt 1°, als er geen emissienorm is vermeld op de boorddocumenten van het voertuig:

datum van eerste inschrijving van het voertuig in het binnen- of buitenland	EURO-emissieklasse voor de kilometerheffing
vanaf 1 oktober 1993 tot en met 30 september 1996	Euro I
vanaf 1 oktober 1996 tot en met 30 september 2001	Euro II
vanaf 1 oktober 2001 tot en met 30 september 2006	Euro III
vanaf 1 oktober 2006 tot en met 30 september 2009	Euro IV
vanaf 1 oktober 2009 tot en met 31 december 2013	Euro V
vanaf 1 januari 2014	Euro VI

..

Art. 25. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk 5 vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk 5. Heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen".

Art. 26. Artikel 2.5.1.0.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 2.5.1.0.1. §1. De gemeenten zijn gemachtigd tot het heffen van een gemeentelijke heffing op ongeschikte en/of onbewoonbare woningen die opgenomen zijn in de inventaris, rekening houdend met het minimale voorschrift dat de minimumaanslag bedraagt:

- a) 500 euro voor een kamer als vermeld in artikel 2, §1, eerste lid, 10°bis, van de Vlaamse Wooncode;
- b) 990 euro voor elke andere woning dan deze, vermeld in a).

§2. De gemeente geeft vóór 31 maart van het aanslagjaar aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kennis over de heffing, vermeld in paragraaf 1, aan de hand van een voor eensluidend verklaard afschrift van het gemeenteraadsbesluit.

§3. Er wordt een gewestelijke heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen geheven op ongeschikte en onbewoonbare woningen die opgenomen zijn in de inventaris. Als de gemeente een eigen heffingsreglement heeft dat minstens één van de minima voorziet vermeld in paragraaf 1, dan wordt in die gemeente de gewestelijke heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen niet geheven.”.

Art. 27. In artikel 2.5.2.0.1 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “een gebouw of” opgeheven;

2° in het derde lid wordt de zinsnede “artikel 27, §3,” vervangen door de zinsnede “artikel 29”.

Art. 28. In artikel 2.5.3.0.1, 2.5.6.0.1, 2.5.7.0.1, eerste en tweede lid, en artikel 2.5.7.0.2, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden “het gebouw of” telkens opgeheven.

Art. 29. In artikel 2.5.4.0.1 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 1°, worden de woorden “het geïnventariseerde gebouw of” opgeheven;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 30. In artikel 2.5.4.0.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen”.

Art. 31. In artikel 2.5.6.0.2, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de gebouwen of” telkens opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “het gebouw of” telkens opgeheven.

Art. 32. In artikel 2.5.6.0.2, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “of het gebouw” opgeheven.

Art. 33. In artikel 2.5.7.0.3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “de administratieve akte, vermeld in artikel 32 van het decreet van 22 december 1995,” vervangen door de zinsnede “het besluit tot ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring, vermeld in artikel 27 van het decreet van 22 december 1995,”;

2° in het eerste lid wordt de zinsnede “de administratieve akte,” vervangen door de zinsnede “het besluit tot ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring,”;

3° in het eerste lid en tweede lid, 1°, worden de woorden “het gebouw of” telkens opgeheven;

4° in het tweede lid, 4°, wordt het woord “gebouwdelen” vervangen door de woorden “delen van de woning”.

Art. 34. In artikel 2.7.1.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De sommen, renten of waarden die kosteloos aan een persoon kunnen toekomen bij het overlijden van de erflater, ingevolge een contract dat een door de erflater of door een derde in het voordeel van die persoon gemaakt beding bevat, worden geacht als legaat te zijn verkregen door die persoon.

Ook de sommen, renten of waarden die kosteloos aan een persoon zijn toegelaten, binnen drie jaar vóór het overlijden van de erflater, ingevolge een contract dat een door de erflater in het voordeel van die persoon gemaakt beding bevat, worden geacht als legaat te zijn verkregen door die persoon.

Als de erflater een contract had afgesloten op grond waarvan er pas een uitkering kan gebeuren na het overlijden van de erflater, worden de sommen, renten of waarden geacht kosteloos te worden verkregen, en geacht als legaat te zijn verkregen, naar gelang van het geval:

1° door de persoon die het levensverzekeringscontract afkoopt na het overlijden van de erflater, op het tijdstip van de afkoop;

2° door de persoon die de sommen, renten of waarden effectief verkrijgt na het overlijden van de erflater, op het tijdstip dat er een uitkering gebeurt.

Wanneer een overledene gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap, gelden de bepalingen van het eerste, het tweede en het derde lid ook voor de sommen, renten of waarden die kosteloos aan de langstlevende echtgenoot toekomen ingevolge een levensverzekeringscontract of een contract met vestiging van rente dat door die langstlevende echtgenoot is gesloten.”;

2° aan paragraaf 2, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit tegenbewijs kan niet worden geleverd door aan te tonen dat het contract werd geschonken aan deze persoon.”.

Art. 35. Aan artikel 2.7.3.2.8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. In het geval van een levensverzekeringscontract wordt de belastbare grondslag van de sommen, renten of waarden, die aan de persoon, vermeld in artikel 2.7.1.0.6, kunnen toekomen, verminderd met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend voor de heffing van de schenkbelasting indien het contract door de erflater aan die persoon werd geschonken.”.

Art. 36. In artikel 2.7.3.4.2, zesde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 juli 2015, wordt tussen de zinsnede “van het jaar 2014” en de woorden “Na de toepassing van” de zin “Het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers wordt afgerond op het hogere of lagere honderdste naargelang het cijfer van de duizendsten al of niet vijf bereikt, en de coëfficiënt wordt afgerond op het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet vijf bereikt.” ingevoegd.

Art. 37. In artikel 2.8.3.0.1, §3, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “Voor de toepassing van paragraaf 2” vervangen door de zinsnede “Voor de toepassing van paragraaf 1”.

Art. 38. Aan artikel 2.8.3.0.3, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het eerste lid is niet van toepassing op de onroerende goederen die deel uitmaken van een vrijgestelde schenking van activa als vermeld in artikel 2.8.6.0.3, §1, 1°.”.

Art. 39. In artikel 2.8.6.0.1, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin “De schenkbelasting is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, 4°, als binnen de periode, vermeld in artikel 5 van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, geen brownfieldconvenant voor het project wordt gesloten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.” vervangen door de zin “De schenkbelasting is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, 4°, als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen als vermeld in artikel 8, §3, vierde lid, van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.”.

Art. 40. In artikel 2.9.3.0.3, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt c) vervangen door wat volgt:

“c) het register van verwaarloosde gebouwen en woningen, vermeld in artikel 25, §1, van het decreet van 22 december 1995, of de inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen, vermeld in artikel 26, §1, van het voornoemde decreet;”.

Art. 41. In artikel 2.9.6.0.1, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “een hoger verkooprecht dan het verkooprecht dat” vervangen door de woorden “een hogere registratiebelasting dan de registratiebelasting die”.

Art. 42. In artikel 2.9.6.0.2, eerste lid, 9°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “of de inbreng in” worden telkens opgeheven;

2° de zinsnede “, evenals akten houdende verdeling, na ontbinding of splitsing van een bovenbedoelde vereniging” wordt opgeheven.

Art. 43. In artikel 2.9.6.0.3, vijfde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin “Het verkooprecht is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, 12°, als binnen de periode, vermeld in artikel 5 van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, geen brownfieldconvenant voor het project wordt gesloten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.” vervangen door de zin “Het verkooprecht is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, 12°, als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen als vermeld in artikel 8, §3, vierde lid, van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.”.

Art. 44. Aan artikel 2.10.6.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de akten die met toepassing van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verrichtingen vaststellen als vermeld in artikel 2.10.1.0.1, hetzij ten bate van openbare centra voor maatschappelijk welzijn hetzij ten bate van op grond van de voormelde wet opgerichte verenigingen, alsook akten houdende verrichtingen als vermeld in artikel 2.10.1.0.1, na ontbinding of splitsing van een voormelde vereniging.”.

Art. 45. In artikel 2.10.6.0.3, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin “Het verdeelrecht is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, als binnen de periode, vermeld in artikel 5 van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, geen brownfieldconvenant over het project wordt gesloten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.” vervangen door de zin “Het verdeelrecht is alsnog verschuldigd door de verkrijger van de onroerende goederen, vermeld in het eerste lid, als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen als vermeld in artikel 8, §3, vierde lid, van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant.”.

Art. 46. In artikel 3.1.0.0.5 en artikel 3.3.2.0.1, tweede lid, 5°, van hetzelfde decreet worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen”.

Art. 47. Aan artikel 3.3.1.0.5, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid is de termijn voor de indiening van de aangifte, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, in geval van een onbeheerde nalatenschap als vermeld in artikel 811 van het Burgerlijk Wetboek, vier maanden vanaf de aanstelling van de curator, vermeld in artikel 813 van het Burgerlijk Wetboek.”.

Art. 48. In artikel 3.3.1.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° in het geval van artikel 2.7.1.0.6, §1, derde lid, als, naar gelang van het geval, het levensverzekeringscontract wordt afgekocht of er op grond van het contract een uitkering gebeurt.”;

2° een zevende lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In het geval vermeld in het eerste lid, 6°, moet de aangifte worden ingediend, naar gelang van het geval, door de persoon die het levensverzekeringscontract afkoopt of door de persoon die de uitkering op grond van het contract verkrijgt.”.

Art. 49. In artikel 3.3.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, 6°, worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen”;
- 2° in het tweede lid, 5°, worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen” en wordt de zinsnede “artikel 24, 7°,” vervangen door de zinsnede “artikel 24, 6°,”.

Art. 50. In artikel 3.3.3.0.1, §4, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen”;
- 2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 51. In artikel 3.4.2.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord “belasting” en het woord “moet” de zinsnede “of de administratieve geldboete, vermeld in artikel 3.18.0.0.1,” ingevoegd.

Art. 52. In artikel 3.10.3.1.1, §2, tweede lid, en 3.10.4.1.2, §§5 en 6, van hetzelfde decreet worden de woorden “verkrottingsheffing woningen en gebouwen” vervangen door de woorden “heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen”.

Art. 53. In artikel 3.12.3.0.6 van het zelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze registratiebelasting wordt geacht betaald te zijn als de akten of geschriften, vermeld in het eerste lid, voorafgaandelijk of uiterlijk samen met de akte van de notaris of het exploit of proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder ter registratie worden aangeboden.”.

Art. 54. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, wordt tussen de zinsnede “paragraaf 4,” en de woorden “worden ingevorderd” de zinsnede “eerste lid,” ingevoegd.

Art. 55. In artikel 3.18.0.0.2 wordt de zinsnede “titel 2, hoofdstuk 4” vervangen door de woorden “het eurovignet”.

Art. 56. In artikel 5.0.0.0.1, 5°, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° tussen de zinsnede “artikel 88,” en de zinsnede “artikel 94” wordt de zinsnede “artikel 921 (als het geen betrekking heeft op het recht van hypotheekvestiging), artikel 922,” ingevoegd;
- 2° de zinsnede “artikel 160, artikel 161, 1°bis, 3° (als het geen betrekking heeft op verkooprecht), 4° (als het geen betrekking heeft op verkooprecht), 5°, 10°, 12° en 13°,” wordt vervangen door de zinsnede “artikel 160, artikel 161, 1° (als het geen betrekking heeft op verkooprecht of verdeelrecht), 1°bis, 3° (als het

geen betrekking heeft op verkooprecht), 4° (als het geen betrekking heeft op registratiebelasting), 5°, 10°, 12° en 13°/”.

Art. 57. In bijlage 1, concordantietabel 1, tabel 9, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, en in het opschrift ervan, worden de woorden “en gebouwen” telkens opgeheven.

Art. 58. In bijlage 1, concordantietabel 1, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 17 juli 2015, wordt de rij

Art. 92 ²	opgeheven
----------------------	-----------

opgeheven.

Art. 59. In de bijlage 1, concordantietabel 2, tabel 9, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, en in het opschrift ervan, worden de woorden “en gebouwen” telkens opgeheven.

Hoofdstuk 9. Slotbepaling

Art. 60. Dit decreet treedt in werking 10 dagen na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

1° artikel 4 tot en met 9, 19, 21, 25 tot en met 33, 46, 49, 50, 52, 57 en 59, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2017;

2° artikel 10, 11, 12 en 13 tot en met 18, die in werking treden op 1 januari 2017.

Artikel 2 en 3 hebben uitwerking met ingang van 1 augustus 2016.

Artikel 22 heeft uitwerking vanaf aanslagjaar 2016.

Artikel 23, 24, 54 en 55 hebben uitwerking met ingang van 1 april 2016.

Artikel 34 en 48 hebben uitwerking voor overlijdens vanaf 1 januari 2017.

Artikel 56 en 58 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2015.